

БРАНИСЛАВ ЗУБОВИЋ

ВЕСТИ

БАЛАДА О БРЉИ

И није да је нису
„Што ће рећи” – по мери –
Тек ужеглом мирису
Смандрљали шофери

Од ветрине што дува
Сувог дневног оброка
Потковице што чува
Од урокљивог ока

И друмске путарине
Која свакога чека
За небеске дажбине
И кап птичијег млека

А кад студен удари
Нагрну ледни часи
Потегнуће путари
За фићок да их спаси

У славу свете брље
И насушнога хлеба
Да сперу вражје мрље
И пропну се до неба

ВЕСТИ

Слушао сам синоћ на радију вести
Кажу: да смо од превелике прелести
И нарави наше свакодневне свињске
Тек опет криви за наћве сиротињске.

А можда је грешка, па је главни кривац
Ипак, невидљиви периферни живац
Што нам криви главе и дуге вратове
И враћа нас у изгубљене ратове

Из којих душа понекад дезертира
Под стресом судбе и крвавога пира
Па крене друмом да ратује са собом
Да премости патње небеском сеобом.

А када напусти беживотно тело
Остане само прах – твоје славно дело.

КОЈЕКУДЕ

Изгледи су сувише мали –
Као кад се рачуни своде
Да ће нас опет бар у шали
Превести жедне преко воде

Прозукла су лагана вина
Убуђао сир из мјешине
Заказала је маховина
Од даха суве дреновине

Тек не чују се чак ни свраке
У старом митском завичају
Сад је на обали Итаке
Као у нашем старом крају

Лумпују луде и сатири –
А од светаца скоро нико
Тек метиљава харфа свири
Којекуде чиниш 'волико

ПРЕВОЈ

Да не буде да ти нисам казо:
Да ти друштво прави хајдух-месец,
Да не идеш сам том епском стазом
Када се на Чемерно узнесеш.

Од њега тражи онога лека
Јер из Гацка кренула је хајка,
Да те спасе на капији века
Она милост што у смрчи сјајка.

Од напорног пута и успона
Понекад и од данка у крви –
До превоја планинскога трона
Пусти нека месец стигне први

Да оседла коње вранце
Док снег пада непрестанце.

ЧАЧАНСКА ЛЕПОТИЦА

Понекад се слави – често и гине
Од дестилата кљука из комине

Од сто гради кад потекне првенац
Гледај до сутра како држи венац.

Кад препеченица крене из луле
Мало ће ти бити чак и две шуле

Боље се држи за мутну патоку –
То само шири зеницу у оку.

Ако не пијеш нектар из табарке
Како ћеш кушати ужегле чварке

Фићок је мера – он је лек за душу
За подневну жегу и кобну сушу.

Не причај ником зна буре дудово
Како сам уз златне капи лудово

Да и мене ракијица спасе
Де попиј и ти једну – ваља се.